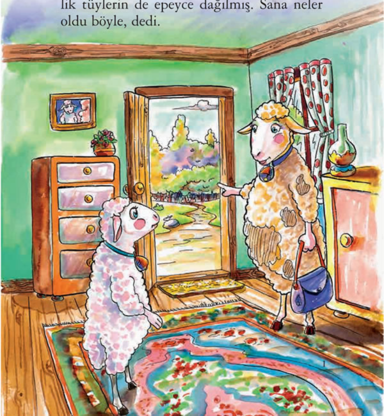
DİKENLİ YOL

Akkuzu, evde yalnız başına oynuyordu. Derken kapı çaldı. Gelen annesiydi. Annesinin beyaz postu perişan hâldeydi. Üstelik annesi son derece üzgündü. Onu bu hâlde gören Akkuzu:

– Anneciğim, üstün çok kirlenmiş. Üstelik tüylerin de epeyce dağılmış. Sana neler oldu böyle, dedi.

Annesi bir yandan postunu temizlerken olanları oğluna anlattı:

– Çiftlik yolu üzerinde dikenli bir çalı var. Gelen geçen koyunlara veriyor zarar. Arkadaşlarımla onu kaldırmak için çok uğraştık. Lâkin hiç başaramayıp hep yaralandık. Ona yaklaşanlara diken batıyor. Dikenler, tutanların elini kanatıyor.

Akkuzu, üzüntüyle annesini dinledi. "Bu duruma bir çözüm bulmalıyım." diye düşündü. Annesi ise yaralarının acısından sabaha kadar inledi.

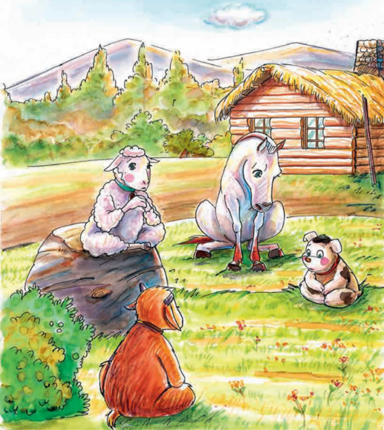
Ertesi gün erkenden kalkan Akkuzu, bir koşu arkadaşlarının yanına gitti. Olanları onlara anlatıp:

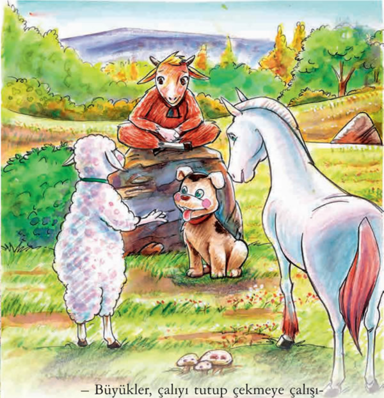

– Bu işi çözmemiz gerek. Çalının dikenleri sanki birer direk, dedi.

Arkadaşları onu dinleyip üzüldü. Sonra ona dediler ki:

– O çalıyı nasıl kaldıracağız? Büyüklerin yapamadığını biz nasıl yapacağız?

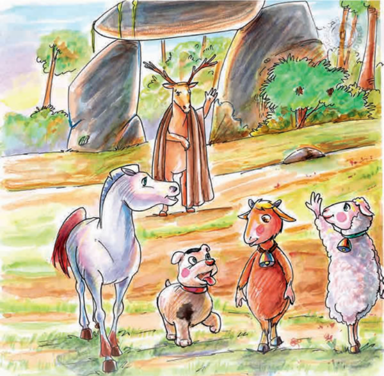
– Büyükler, çalıyı tutup çekmeye çalışıyor. İnatçı çalı yerinden çıkmayıp onların ellerini kanatıyor. Biz bu işi nasıl yapacağımızı Bilge Geyik'e soralım. Onun bildiği vardır, ne yapın derse öyle yapalım.

Bunun üzerine heyecanla ormana gittiler. Bilge Geyik'i bulup dertlerini dile getirdiler.

Bilge Geyik, dört arkadaşı karşısına oturtup onları güzelce dinledi. Küçücük yaşta iyilik düşünmelerine çok sevinmişti. Ancak yapılacak iş zordu. Düşünüp taşındı, sonra onlara dedi ki:

– Yüce Allah, her canlıya değişik kabiliyetler verir. Kabiliyetlerinin farkında olanlara akıllı denir. Her biriniz farklı yeteneklerdesiniz, size ne mutlu hem de birliktesiniz.

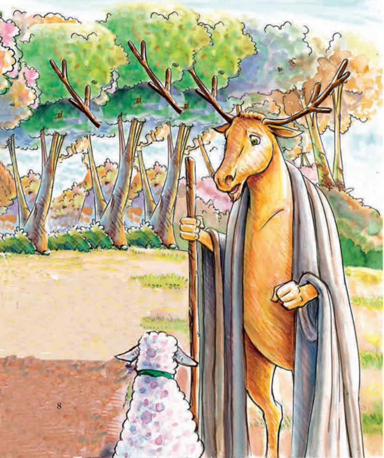

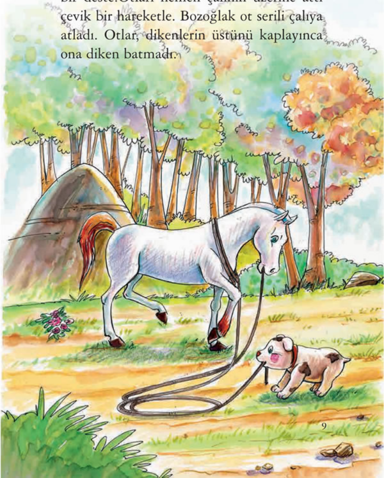
Bunları söyledikten sonra derin bir nefes aldı. Biraz da yerde yanan ateşi karıştırdı. Sonra anlatmaya devam etti:

– Akkuzu yapılacak işleri plânlasın. Altay, güçlü kaslarını kullansın. Bozoğlak zaten çok çeviktir, Karabenek'in dişleri çeliktir. Sonra ben de yanınıza gelirim. Maharetlerini kullananlara “Aferin” derim.

Dört arkadaş izin isteyip Bilge Geyik'in yanından ayrıldılar. Sonra da hemen işe koyuldular. Çalıyı kaldırmak için dayanışma gerektiğini anlamışlardı.

Akkuzu, komşularından uzun bir ip istedi. Altay ve Karabenek ipi beraber taşıdı. Altay, çalının üzerine sermek için ot getirdi bir deste.Otları hemen çalının üzerine attı çevik bir hareketle. Bozoğlak ot serili çalıya atladı. Otlar, dikenlerin üstünü kaplayınca ona diken batmadı.

Altay, uzun ipin ucunu Bozoğlak'a verdi. Bozoğlak, ipi çalının dallarına sıkıca bağlayıverdi. Sonra ipi çalının üzerinden aşırıp iyice gerdi. Artık yapılacak iş, diğer arkadaşlarına kalmıştı.

Besmele ile başladılar ipi çekmeye. Uğraşıp gayret ederken bir hayli yoruldular. Fakat çalıdan sadece birkaç yaprak yoldular.

Çalı ise yerinden hiç kıpırdamamıştı. Dört arkadaşı bir ümitsizliktir kapladı. Bozoğlak dedi:

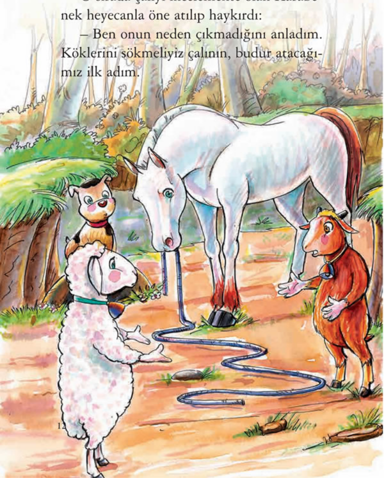
– Bu çalıyı buradan zor sökeriz. Sadece gereksiz yere ter dökeriz.

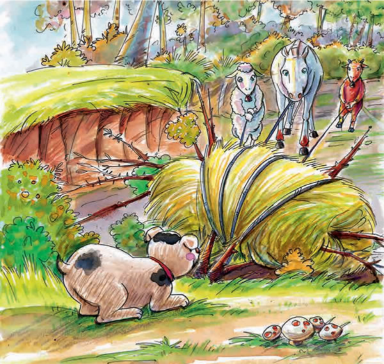
Bu sözlere Akkuzu'nun canı sıkıldı. Dedi:

– Böyle diyeceğimize, biraz daha gayret etmek düşer bize.

O sırada çalıyı incelemekte olan Karabenek heyecanla öne atılıp haykırdı:

– Ben onun neden çıkmadığını anladım. Köklerini sökmeliyiz çalının, budur atacağımız ilk adım.

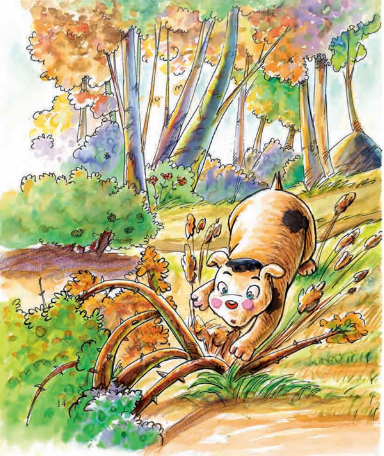

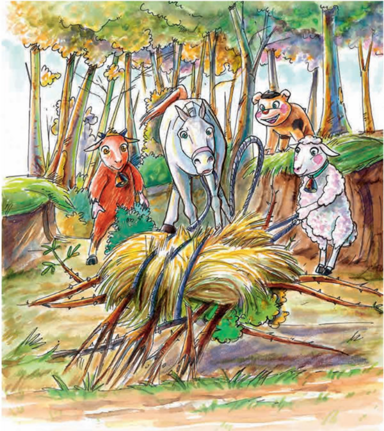
Bunun üzerine üç arkadaş tekrar asıldılar çalının ipine. Karabenek sürünerek vardı onun dibine. Hemen yeri kazmaya başladı, bir zaman sonra köklere ulaşmıştı. Dişleriyle çalının kalın köklerini koparttı, bir çırpıda onları toprağın dışına çıkarttı. Sonra da ipi çeken arkadaşlarına katıldı.

Dört arkadaş beraberce dediler tekrar:

– Bismillah! Yardım etsin bize Yüce Allah.

Hepsi de olanca güçleriyle ipe asıldı. Sonunda inatçı çalı derinden sarsıldı. Kopmamaya çalıştı topraktan, ama bizimkiler yılmadılar. Derken dikenli çalıyı yerinden çıkarttılar.

O sırada Bilge Geyik de oraya gelmişti. Uzaktan onları izlemekteydi. Hemen dört arkadaşın yanına geldi. Hepsi yorgun, ama çok mutluydu.

Bilge Geyik, onlara sevgiyle bakarak dedi:

– Aferin, yeteneklerinizi iyi kullandınız. Karşılık beklemeden büyük bir iyilik yaptınız. İyi niyetle yaptığınız bu işle sevapları kaptınız.

